

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/412/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711215410
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6711215410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľky O. I., narodenej XX. XX. XXXX, bytom XXX XX A., J. XXXX/XX, zastúpenej C. I., rodenou D., narodenou XX. XX. XXXX, bytom XXX XX A., J. XXXX/XX, proti odporcovi C. D., narodeného XX. XX. XXXX, bytom XXX XX A., J. XXX/X, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5400 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/180/2011-122 zo dňa 7. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 5400 € v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok za podaný návrh vo výške 324 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O návrhu navrhovateľky pôvodne rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 13C/180/2011-86 zo dňa 11. 10. 2012 tak, že uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 5.400 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností, ktoré navrhovateľke spoluvlastnícky patria, a to za obdobie od 01. 11. 2009 až do 31. 10. 2011. Podľa názoru okresného súdu odporcovi vzniklo bezdôvodné obohatenie predstavujúce 3 podiel z nehnuteľnosti navrhovateľky, čo za dobu od 01. 11. 2009 do 31. 10. 2011 predstavuje sumu 5400 €, keď pri výške bezdôvodného obohatenia vychádzal zo správy realitnej kancelárie MAX REAL, s. r. o., Zvolen Študentská 14. Tento rozsudok okresného súdu bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co 80/2013-110 zo dňa 27. 06. 2013. V odôvodnení svojho uznesenia krajský súd, okrem iného, uviedol, že ak sa podielový spoluvlastník domáha náhrady vo forme peňažného plnenia voči druhému spoluvlastníkovi za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, ide o právny vzťah z podielového spoluvlastníctva osobitne v Občianskom zákonníku upravený. Ide o nárok, ktorý vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 123 Občianskeho zákonníka. Tento nárok nemožno právne kvalifikovať ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Ustanovenia o bezdôvodnom obohatení majú len podpornú povahu a ich použitie nemožno preto rozširovať na práva, ktoré sa opierajú o osobitné zákonné ustanovenia. Krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 141/99, sp. zn. 4Cdo 298/2008. Poukázal aj na tú skutočnosť, že v súdnej veci je nesporné, že účastníci v rozhodujúcom čase boli podielovými spoluvlastníkmi dotknutej nehnuteľnosti, že nehnuteľnosť užíval odporca, a že tento náhradu vo forme peňažného plnenia navrhovateľke neposkytol. Navrhovateľka sa preto domáhala peňažného plnenia voči odporcovi za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, uplatnila

teda právo, ktoré vyplýva z podielového spoluvlastníctva, a ktoré sa opiera o ustanovenie § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Teraz odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd znovu uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 5400 € v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok tak, ako je to uvedené v rozsudku. Rozhodol tak po doplnení dokazovania podľa ustanovenia § 226 O. s. p., keď pri rozhodovaní aplikoval aj ustanovenie § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 139 ods. 2 a § 123 Občianskeho zákonníka. Podľa jeho právneho názoru spoluvlastnícky podiel je mierou účasti na vzťahu k spoločnej veci i pokiaľ ide o užívanie veci, preto tam, kde spoluvlastníkovi nie je zaistené užívanie veci v spoluvlastníctve v rozsahu určenom jeho podielom, má nárok na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady formou peňažného plnenia. Návrh navrhovateľky považoval za dôvodný, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rozhodujúcom čase boli účastníci konania podielovými spoluvlastníkmi dotknutej nehnuteľnosti, túto nehnuteľnosť užíval odporca, ktorý náhradu vo forme peňažného plnenia navrhovateľke neposkytol. Predmetné nehnuteľnosti navrhovateľka nemohla užívať v období od 01. 11. 2009 do 31. 10. 2011. Výšku náhrady okresný súd určil formou peňažného vyrovnania podľa § 136 O. s. p., vychádzajúc pritom zo správy realitnej kancelárie MAX REAL, s. r. o., podľa ktorej by výška nájmu podľa popisu rodinného domu v uvedenej lokalite a s podobnou špecifikáciou a výmerom predstavovala sumu 300 € bez energií. Na základe toho okresný súd uzatvoril, že navrhovateľka má nárok na náhradu vo forme peňažného plnenia vo výške 225 € mesačne, čo predstavuje 3 podiel navrhovateľky za dobu od 01. 11. 2009 do 31. 10. 2011, t. j. za 24 mesiacov, čo spolu predstavuje sumu 5400 €. Súd vychádzal z toho, že veľkosť náhrady vo forme peňažného plnenia predstavuje obvyklú úhradu nájomného za užívanie obdobných nehnuteľností. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspechu v konaní, keďže si však navrhovateľka žiadne trovy neuplatnila, ich náhradu navrhovateľke nepriznal.

Keďže navrhovateľka bola podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch oslobodená od platenia súdneho poplatku a odporca v konaní nebol úspešný, súd ho zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 324 € v súdom určenej lehote.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie odporca. Ako dôvod odvolania uviedol, že čo sa týka spoluvlastníckeho podielu po otcove a matke, v tomto prípade došlo pravdepodobne k podobnému prevodu na sestru XXX/XXXX-XXX/XXXXI., čiže matku O. I.. Súd z výpisu LV č. XXX zistil, že navrhovateľka sa stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností (v 3) na základe darovacej zmluvy V 392/2009-638/2009 a odporca na základe dedičského uznesenia 16D 645/2007. Odporca, ako syn poručiteľa za predpokladu, že neprišlo k vydedeniu, je zákonným dedičom a žiadal o napravenie jeho osudu, keď nedošlo k vydedeniu - má právo dediča. Uviedol, že dom aj jej staval (zrejme navrhovateľke) so susedmi, a preto nemá právo sa mu takto odvdáčiť. Robil okolo domu 14 rokov len on a nie navrhovateľka, ani súdy, ani štátna notárka.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu. Poukázala na to, že odporca neuviedol žiadne nové skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na zmenu rozhodnutia vo veci. Pre správanie odporcu vec nie je možné vyriešiť dohodou.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolanie (§ 214 ods. 1, 2 O. s. p.) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, na ktoré v ďalšom len poukazuje. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu plne korešponduje ustanoveniu § 157 ods. 2 O. s. p., vyplývajú z neho jasné skutkové i právne zistenia okresného súdu, ako i právne posúdenie veci okresným súdom. V rozsudku okresný súd podal výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti, vyporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup je dostatočne

vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Okresný súd odôvodnil rozsudok logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetlil postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Okresný súd sa s každou jednotlivou námietkou odporcu, na ktoré poukazyval v konaní a následne i v samotnom odvolaní voči rozhodnutiu okresného súdu vysporiadal. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o dôvodnosti nároku navrhovateľky. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, sú pre právnickú ale aj laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Obsah predmetného odvolania je v podstate zhodný s obsahom predošlých vyjadrení odporcu vo veci, a preto odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k námietkam odporcu je úplné, aj pokiaľ ide o samotné odvolanie. V odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené prvostupňovým súdom. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to aj v závislosti výroku od rozhodnutia vo veci samej, teda vo výroku o náhrade trov konania a o povinnosti odporcu zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok za návrh.

Navrhovateľka bola v odvolacom konaní plne úspešná a preto podľa § 142 ods. 1 O. s. p. jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto jej ale odvolací súd v odvolacom konaní nepriznal, a to s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., nakoľko navrhovateľka si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu jej ani nevyplývajú (§ 151 ods. 2 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.